

[Arbejdsministeren]

modstander af enhver form for medejendomsret for lønmodtagerne i samfundet, og det er det, dette forslag skal bruges til. Man lægger også klart i bemærkningerne til forslaget op til at appellere til andre, som man siger, anti-ØD-partier. Imidlertid mener jeg ikke, det er rigtigt at tage en diskussion i dag for eller imod økonomisk demokrati eller medejendomsret. Det, vi alene skal beskæftige os med, er spørgsmålet om de opsparede midler i ATP. Der er der ingen tvivl om at regeringen vedstår sig forpligtelsen til, som det også blev aftalt i sin tid, at disse midler skulle udbetales til pensionsformål. Det er alene formen for den senere udbetaling og forvaltningen af midlerne, der er udestående. Og her er det nu engang sådan, uanset at hr. Wilhjelms har vanskeligt ved at forstå det – eller måske savner den tilstrækkelig gode vilje til at ville forstå det – at det altså ikke er muligt automatisk at lade et engangsbeløb glide ind i en ATP-pensionsordning, der er baseret på løbende indbetalinger. Derfor vedtog folkettinget i foråret 1977, at der skulle komme en indstilling fra ATPs bestyrelse til folkettinget som basis for en endelig stillingtagen til, på hvilken måde – til pensionsformål – disse penge skulle forvaltes. Det er en beslutning, som regeringen ikke vil løbe fra, og som på daværende tidspunkt havde en bred tilslutning her i folkettinget. Det er den beslutning, vi vil vedstå.

At man så uden for dette hus kan videreføre den principielle debat for og imod medejendomsret, for og imod økonomisk demokrati, og at venstresocialisterne har deres gode ret til i denne sag at gøre fælles front med alle fagforeningsfjendtlige og reaktionære kræfter i dette land, det er en ubestridelig kendsgerning, det har man mulighed for. Regeringen har i dag alene taget stilling til spørgsmålet, om man skulle foregribe den beslutningsgang, som vi selv her i folkettinget med et bredt flertal har vedtaget.

Kaj Poulsen (S):

Jeg synes nok, hr. Wilhjelms fordrejede mine udtalelser noget ved at omtale dem som, at jeg skulle have sagt »dele af fagbevægelsen«. Det plejer man ikke at udtale, når det er fagbevægelsens kompetente forsamlinger, der udtaler sig, når det er LOs kongres, når det er en række forbunds kon-

gres, når det er en række forbund, der har det i deres formålsparagraffer osv., at man ønsker ØD. Det var altså ikke blot dele af fagbevægelsen, vi her talte om. Det var fagbevægelsen.

Det kan undre noget, at hr. Wilhjelms kører frem på den måde, tager det ene punkt efter det andet frem om, hvordan VS synes at fagbevægelsens medlemmers situation skal være, når man her i folketingsalen i går under en forespørgselsdebat kunne høre hr. Steen Folke fortælle folkettinget, at det burde være sådan, at lønmodtagerne havde større indflydelse på deres egen situation med hensyn til fastsættelse af løn- og arbejdsvilkår. Nu kommer man altså her og fortsætter med sine bedrøvelige, nedladende udtalelser om de fremskridt, man har gjort i fagbevægelsen, og om de ønsker, man har. Det siger mere om VS og om den holdning, VS har til arbejderbevægelsen, end godt er.

Jørgen Jensen (DKP):

Der er nogle slagord i debatten, som jeg ikke synes kan stå alene. Må jeg starte med hr. Kaj Poulsen, der siger, at det er fagbevægelsen, der ønsker ØD. Hvad er dansk fagbevægelse? Det er først og fremmest medlemmerne. ØD-forslaget eller -tankerne har aldrig været ude til urafstemning blandt medlemmerne. I denne overenskomstssituation vil jeg gerne høre, hvilken fagforening eller hvilken arbejdsplads der har krævet ØD med ind i forhandlingerne.

Ministerens bemærkninger drejede sig også om medejendomsret og medbestemmelse. Hvis man mener noget med medbestemmelse, var det så ikke medlemmerne – de, der har måttet ofre ikke at få dyrtidsportioner – der skulle være bestemmende om, hvad de penge, der er tvangsopsparet i ATP, skulle bruges til?

Udtalelsen om at foregribe forstår jeg slet ikke. Når arbejdsministeren erkender, at han har været med til i kontaktudvalget at udarbejde en skitse til et politisk indgreb, som helt overflødiggør, hvad vi har besluttet herinde tidligere om, hvordan pengene skal anvendes, så er det noget groft at sige, man ikke må foregribe. Der var altså nogle, der i januar måned foregreb både den debat, der finder sted her i dag, og den debat, som skal være senere, om, hvad pengene skal bruges